

D ů v o d y:

Dovolatelka napadá jen názor odvolacího soudu, že žaloba není opodstatněna ani s hlediska § 89 sm. zák. Pokud dovolatelka uvádí, že nebylo třeba, by k opodstatnění žaloby tvrdila a prokazovala o b o h a c e n í žalovaného, poněvadž byl členem a zároveň předsedou družstva, jehož účelem bylo podle družstevního zákona čís. 70/73 ř. zák. podporovati výdělek a hospodářství členů, a že prý je samozřejmé a notorické, že prospěchem poskytnutým takovému družstvu, je obohacen žalovaný jako jeho člen, ba dokonce jeho předseda, přehlíží právní podstatu družstva jako samostatné právnické osoby, rozdílné od jeho členů (§ 8 druž. zák.). Společenstvo pod svou firmou nabývá práv a vchází v závazky (§ 12 druž. zák.). Z účelu jeho zřízení (§ 1) nelze nijak dovozovati, že prospěch poskytnutý družstvu by měl v zápětí obohacení jeho členů, představenstva nebo předsedy, jmění družstva je rozdílné od jmění jeho členů. Jsou proto vývody dovolání v tom směru nepřipadné. Dovolatelka nehledí dále k tomu, že při žalobě podle § 89 sm. zák. jde o samostatnou pohledávku ze samostatného právního důvodu obligačního, při níž žalobce musí dokázati nejen, že šlo o směnečný nárok a škodu, nýbrž musí dokázati i obohacení žalovaného na jeho újmu, kteréž záleží v rozdílu dvou hodnot, totiž hodnoty toho, co žalovaný za směnku dostal, a hodnoty toho, co za ni dal. Dovolatelka přiznává, že nic takového o obohacení žalovaného ani netvrdila, tím méně dokázala, majíc mylně za to, že toho nebylo třeba. Není proto opodstatněna výtka nesprávného právního posouzení věci odvolacím soudem, který zamítl žalobu též pro nedostatek zákonných předpokladů s hlediska § 89 sm. zák.

Čís. 12528.

Spis zadaný v podatelně soudu i po uplynutí úředních hodin a opatřený záznamem podatelny z téhož dne, kdy byl podán, jest pokládati za podaný u soudu v den, jemuž nasvědčuje razítko podatelny.

(Rozh. ze dne 12. dubna 1933, Rv II 773/31.)

Žalobě o zaplacení peněžité pohledávky procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu a uvedl o včasnosti dovolání v

d ů v o d e c h:

Podle záznamu podatelny byl dovolací spis podán u prvního soudu dne 14. září 1931 ve 4 hod. 5 min. po uzavření podatelny. Poněvadž rozsudek odvolacího soudu byl doručen žalobci 8. srpna 1931, bylo dovolání podáno v poslední den lhůty dovolací a jest z úřadu zkoumati,

zda je lze pokládati za včasné podané, čili nic. Podle § 112 cís. pat. ze dne 3. května 1853, čís. 81 ř. zák., jímž byla vydána soudní instrukce, měl podací protokol, jenž vykonával úlohu dnešní podatelny, býti ve všední dny otevřen po dobu pěti hodin, kteréž určiti bylo věcí vrchních soudů s ohledem na místní poměry. Mimo tyto hodiny nesmělo býti žádné podání u soudu přijato. Článkem II. nařízení ministra spravedlnosti ze dne 5. května 1897, čís. 112 ř. zák. nastoupily předpisy jednacímho řádu na místě většiny předpisů soudní instrukce a zejména byl jím nahrazen i § 112 instrukce. Podle § 42 odst. 2 jedn. ř. musí podatelna býti denně otevřena alespoň pět hodin; podle § 43 odst. 3 jedn. ř. jest vyhlásiti na soudní desce, ve které hodiny jest podatelna otevřena o nedělích a o hodu vánočním. § 62 odst. 3 jedn. ř. stanoví, že v podatelně nesmí býti odmítnut a straně vrácen žádný spis adresovaný soudu. Podle § 67 jedn. ř. jest úředníku podatelny zakázáno přijati spis s příkazem, by ho neopatřil podacím záznamem ihned, nýbrž teprve v určitý čas, nebo za jistých podmínek. Z toho vyplývá, že bývalý zákaz § 112 soud. instr., podle něhož nesměl úředník podatelny přijmouti žádné podání mimo úřední hodiny, nebyl převzat jednacím řádem a že tedy spis podaný i po uplynutí úředních hodin, a opatřený o dojití záznamem podatelny z téhož dne, kdy byl podán, jest pokládati za podaný u soudu v den, jemuž razítko podatelny nasvědčuje. Podobně rozhoduje i plenissimární usnesení nejv. soudu vídeňského ze dne 27. června 1899 Pres. 306/99 jud. čís. 143, úřední sb. čís. 97 ohledně soudních podání odevzdaných poště k dopravě na soud, podle něhož spis, adresovaný soudu a podaný na poště, jest pokládati za včasné podaný, byl-li podán v poslední den lhůty na poštu v dobu, kdy mohl ještě býti opatřen poštovním razítkem z téhož dne, kdy byl podán, i když se tak stalo po uplynutí úředních hodin, to jest, byl-li ještě přijat jako t. zv. zmeškaná zásilka za zvláštní poplatek. V témž smyslu zní i rozh. čís. 2477, 3514 a 8171 sb. n. s. Že vyklad tento odpovídá zákonu, tomu nasvědčuje i předpis § 125 c. ř. s., podle něhož končí lhůta uplynutím posledního dne lhůty, beze všeho omezení na určité hodiny. Bylo proto pokládati za včasné došlý i dovolací spis, o nějž tu jde.

Čís. 12529.

Pro posouzení, zda jde o nedovolenou výhodu ve smyslu § 55 vyrovnačímho řádu ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n., záleží na tom, kdy byla směnka věřiteli odevzdána, nikoliv na tom, kterým dnem jest datována.

Je-li platební místo směnky v tuzemsku, jest povinností dlužníka, cizozemce, by si opatřil potřebné povolení k vývozu valuty, by mohl dostáti své povinnosti v tuzemsku.

(Rozh. ze dne 12. dubna 1933, Rv II 261/33.)